

Adrian Damșescu

**TIMPUL NU STĂ
DUPĂ NOI**

București, 2020

Resp Madrid și Editorial Académica Española), „Mainetty y las demás” (editura JustFiction), dicționarul finanțat bancar român-spaniol și spaniol-român (Editura Milena din București) și volumul de poezie „Din școala vieții” (editura Ștef din Iași), pe lângă diferitele articole pe teme lingvistice, literare, istorice, etnografice („Contribuția elementului iberic în formarea limbii și poporului român”, „Contribuția elementului basc în formarea poporului român”, „Contribuția elementului mauro-berber în formarea poporului român”, „Gran migración vasca hacia el Este a finales del Imperio Romano?”, „Possible migración bereber hacia el centro y el este de Europa”, „Dansul fetelor de la Căpâlna și al ‘ielelor’ de la Cabila”, „Posibile modificări ale ortografiei limbii române menite apropierea ei de celealte limbi românice”, „Jorge Uscatescu en el quinto Centenario del Erasmismo y de la Reforma Luterana”, „Alejandro Busuiocanu, un poeta entre dos lenguas”, „Reflejos y reverberaciones de la guerra en la obra literaria de Mircea Eliade”, „Decizii gramaticale și etimologice discutabile ale Academiei Române”, „Casa de Campo”, „Cupones de la ONCE” și multe altele).

Cuprins

Prefață - de Vlad Macri	5
Cuvânt înainte	9
Timpul nu stă după noi	13
Copii pe străzi	15
Călătoria	17
(Strada) Principală (numărul) unu	19
Școală doctorală	21
Nu mai sună mauri	25
Sfîrșit de vară	26
La măsuțele de pe trotuar	27
Tradiții vechi	28
Sus, la Cămineț	29
Grădina de la Lido	31
Burnița arde mocnit	32
Nume de flori	33
Cei trei frați	34
Un iâgăod plin de dude	35
In memoriam Mihai Afrăsinei	37
Pablo Ruiz Picasso	39
I remember Dragoș Luca	41
Ne-am umplut de antreprenori	44
Stele căzătoare	45
La gotă fră	47
Prima zăpadă	49
Se dau ceasurile înapoi	50
În-spre sfîrșit de an	51
De Bobotează	53
Madridul în luna mai	55

Morena, iearna cea înnegurată	60	Domnișoara Fistic	127
Wedding la Huedin	61	De Sfântul Andrei	128
Sus, la Ineleț	64	Nu mai sînt lăcătuși, nu mai sînt fôntânari	129
Algeciras, insula verde	65	De Armindeni	131
Merg și vacile la stână	69	Măsuri de re-laxare	133
Miros de f��n	71	A înflorit socul	136
La moartea unei soprane	72	Un meci de fotbal	137
Nedee la Mehadia	73	��coala de dans	140
Requiem de început de an	75	Privind marea	141
La defilare	77	R��d în timp ce mă rad	142
Ninge mocnit	80	Jurnal de pandemie	143
Au înflorit migdalii	81	Izolare și izola��ie	145
Bulevardul Migdalilor	83	Lună plină	147
Unui defaimător din afară	84	10 Mai	149
Or�� de iearn��, or�� de vară	85	Flori albe de ac��t	151
În prag de centenar	87	Cu camionul la C��mine��	153
Dublă s��rb��toare	91	Primăvara umblă beată	156
Carnaval cu m��sti sanitare	93	Le maire se marie	157
Saint-Denis n'est pas Paris	96	Un cuib de turturele	159
Simplu eseu	97	Nici măcar o dată	161
Patriotică	99	Notă bio-bibliografică	165
Nu mai ��tiu	101		
De Buna-Vestire	103		
Tagul la Toledo	105		
Cu declara��ia în buzunar	109		
Unei columbience	111		
Pe-un deal în Holbav	113		
De 1 Aprilie	115		
Te-am cunoscut	118		
Vela și Lumina	119		
Sfântul Gheorghe	121		
E iar��s Sânt-Ilie	123		

Timpul nu stă după noi

Timpul něu stă după noi,
Nu vrea de-loc să ne aștepte,
Nici când viața ne e în toi,
Nici când coborâm ale ei trepte.

De stai pe loc sau pleci
Lui i-e egal, tot una,
Și poți să te ridici sau să te-aplecă
Crezând că-l păcălești într-una.

Unii au rě-mas, alții au plecat
Să-nșele un dușman ne-ndupăcat,
Timpul care nu stă după noi
Oricât am vrea a-L da ‘napoi.

De stai pe loc sau dacă pleci
Pe El nu vei putea să îl întreci,
Și nu-L putem da înapoi
Pe Timpul care nu stă după noi.

De pierzi, câștigi, Lui i-e egal,
Te poți lăsa dus și de-un val;
Căci nu-L putem da înapoi
Pe Timpul care nu stă după noi.

Poți sta și drepti și poți să cazi,
Poți să-l implori mereu ca azi;
Căci nu-L putem da înapoi
Pe Timpul care nu stă după noi.

E surd și mut, și-oricât l-am întrebă
El nu ne poate aștepta,
E clar că nu putem da înapoi
Timpul ce nu stă după noi.

Nu vrea după noi să stea,
Chiar și-n genunchi de l-am rugă;
E clar: nu poate fi dat înapoi
Timpul care nu stă după noi.

Copii pe străzi

Erau de-mult copii pe străzi,
Veniau pe biciclete;
Și-n curțile dădeau la școli,
Dădeau cu minge la perete.

Jucau și fotbal pe teren,
Trăgeau cu prăștia la în-tâmplare
Cântând ușor câte un refren,
Lovind în mingea cu ardoare.

Copii mai mici, copii mai mari,
Veneau la școli și se-ntâlnneau;
De peste tot, care pe cari,
Vorbeau, râdeau și se'ntreceau.

Căci școlile erau pe-atunci
Deschise pentru ori-și-cine,
Cu porți căscate, putiai s-arunci
Nostalgii de viață pline.

Iar terenul mare, cel de jos,
Iearna era un patinoar,
Jucam și hochei, cam vîrtos
Jucam cei ce aveam habar.

Acum terenu-i la un arhitect

Ce stă chiar lângă școală;

„Primarul mi l-a dat”, spune direct,

„Ce este aşa mare scofală?”

Și-a' nchis cu gard în-alt, pre-cum edilii,

Să aibă liniște, să-și apere „proprietatea”;

Și câini și-a adus, și jeepuri, și copiii

Și reflectoare ca să lumineze noaptea.

Acum sunț garduri mari, impunătoare,

Sunt gardieni, și porțile-s încbise;

Nu se des-chid de-cât la sérbașoare,

Să vezi copii jucându-se sunt vise.

Stau ca și banii, în seif ascunși

Și dușii la școală în mașină,

Din cazărmi sunt luați și tunși,

Apoi urcați din nou în „limuzină”.

Și praștii –aveau a-tunci, și chiușoare,

Și chiar și-o rișcă dacă mai jucau,

Tot joc eră, de'ndemânare;

Zburau, strigau, se și băteau,

Acum sunț toți la închisoare.

Călătoria

Călătoria nu se face nu-mai călare,
Pe drumuri sau pe rupte maluri;
Se poate face și pe mare,
Pe solzii argintii de valuri.

Sub adieri dogoritoare
Să sub împletituri de raze,
În cer, căldura e a-păsătoare,
Ceva pîndește-n depărtare.

Dar marea doarme noaptea, sub luna care,
Se des-miardă-n în-singurare
Până ce, bătând stră-vechea ei cărare
Merge liniștită la culcare.

Ochiul nopții se în-neacă,
Întunericul ur-șor dispare,
Îm-pletituri de raze tind pro-moroacă
De argint pe un petec de mare.

Cămașa cerului e-albastră
Să de sânge pătată, e un semn
Ce-l dă soarta noastră
Spre alte zări, și un îndemn.

O tristețe venită de de-partea
Răs-colește a-ducerile amintelor,
Ale vieții de acum și poate
A atâtorelor altora, trecute.

Căci nava poate fi vapor sau iolă,
Și-n timp ce stai visând pe punte
Se poate transforma și în gondolă
Ce zboară pe canale ca o luntre.

Barca trece lunecând, peste aurul
Îm-prăștiat de snopul săgeților solare;
Un cadavru umflat, apoi un altul,
Trec domol în tălăuziri sclipitoare.

Călătoria nu-i nu-mai călare,
Se poate face-n tindă sau în cort;
Nici nu-i nevoie de cer și de mare,
Și nici de călăuză, se face chiar și mort.

(Strada) Principală (numărul) unu

Iată, a mai trecut un an,
Și-aici „ni-s” iarăși la înscrieri;
Se mai câștigă un ban,
Printr-o activitate de susțineri.

Sântem o armată întreagă
Prin corpuși la Rectorat,
Ca candidatul să înțeleagă
Care sunt pașii de urmat.

Aici ni-s două-zeci la câțiva candidați,
Căci foarte mulți sunt de la țară
Și trebuie un pic ghidați,
Nu mai ajunge o secretară.

Să completeze un formular,
Că-i foarte greu și n-au habar;
Cu un mail și o parolă-și fac un cont
Nu trebuie adresă, se poate sta la cort.

Că-o facultate a ajuns să fie,
Ca mai ‘nainte, liceu’ industrial;
Și mă apucă-o nostalgie
De admiteri a-de-vărate, un ideal.

Diploma de bac da, âncă-i necesară,
Chiar și pentru rromi și-ai de la țară;
Dar atenție!! Să nu se pună crucișoară!!
Cei ce nu au nume de stradă
Să treacă Principală unu sau o linioară.

Școală doctorală
(pamflet)

Recent la noi s-a' nfințat
O mare școală doctorală,
Și pentru ea s-a' ncuviațat
Să fie aduși profesori de la țară.

N-a fost chiar foarte greu,
Căci pentru a preda la recruți
Rapid doctori au fost făcuți,
Câțiva profesori de liceu.

Căci încă din primul an,
Venit-a un profesor din Tohan,
Apoi altul din Prejmer
Amândoi cu același țel:

S-o „pună” mai întâi de-o facultate
Doar cu licență, apoi cu ciclurile toate;
Și pentru a ne lua la toți fața,
A mai venit, un profesor de la Apața.

Mai greu a fost la-nceput
Pân' ce doctori am avut
Acolo, vre-unul, doi,
Apoi ne-am tot făcut
Doctori între noi.